

Pan profesor Jan Petrášek slaví devadesáté narozeniny

Jeden z posledních opravdu velkých internistů, ale také specializací endokrinolog a kardiolog, prof. MUDr. Jan Petrášek, DrSc., se 8. 9. 2019 dožil ve skvělé formě devadesátin.

Narodil se v Novém Vrátu nedaleko Českých Budějovic, v roce 1953 promoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po třech letech práce v nemocnici v Českém Krumlově nastoupil na III. interní kliniku Fakultní nemocnice v Praze 2, kde prošel pozicemi sekundárního lékaře, odborného asistenta a docenta, po získání vědecké hodnosti doktora věd byl v roce 1983 jmenován profesorem vnitřního lékařství. Na 1. lékařské fakultě a ve Všeobecné fakultní nemocnici pracuje dosud, a prožil zde tedy 53 let (!) velmi plodného profesionálního života. Již jako medik na III. interní klinice pracoval, poprvé přednášel na Spolku lékařů českých a publikoval první časopisecké sdělení v Časopisu lékařů českých. Prvních 15 let práce se v léčebně preventivní péči i ve vědeckém bádání věnoval problematice sympoadrenálního systému a hormonálně podmíněné hypertenzi. Zaměřil se především na hormony dřeně nadledvin. Výsledky laboratorních vyšetření, která provedl u přibližně 10 000 nemocných s hypertenzí, byly pak podkladem pro vědecký růst a monografie „Feochromocytom“, která vyšla v roce 1976, byla v té době druhou evropskou monografií o této problematice.

Druhou problematikou, která dominovala v další práci profesora Petráška, byl rozvoj diferencované péče, jmeno-

vitě koronárních jednotek a intenzivní péče. Podařilo se mu ve fakultní nemocnici prosadit vybudování jednotky intenzivní péče, třetí v Československu. Postupně vyškolil tým lékařů i sester, vznikla kardiologická skupina kliniky, na tomto pracovišti pak vedl nově vzniklou echokardiografickou laboratoř, také jednu z prvních v republice. Spolu s Jaromírem Hradcem napsali v roce 1980 skripta „Echokardiografie“, která obdržela v tomto roce i cenu rektora Univerzity Karlovy. Stál také u rozvoje katetrizačních metod na klinice, svojí aktivitou umožnil realizaci první endomyokardiální biopsie v Československu (Aschermann, 1976).

Publikační činnost pana profesora je úctyhodná, stručně uvedeno to jsou tři monografie, 60 kapitol v monografiích, sedm skript, 154 původních sdělení v časopisech, mnoho prací bylo oceněno rektorem Univerzity Karlovy, děkanem fakulty, řadou společností. Je čestným členem České kardiologické společnosti a držitelem řady pamětních medailí, včetně medaile profesora Libenského. V oblasti redakční práce je známé, že pan profesor byl vedoucím redaktorem Časopisu lékařů českých (1985–2001), později pak pracoval v nakladatelství Grada Publishing a v nakladatelství Galén, celkem recenzoval více než 50 monografií, dodnes píše recenze do časopisu *Cor et Vasa*. Osobně si dovoluji poznámku – bez práce profesora Petráška by velká kniha Kardiologie (Galén, 2004) nedosáhla kvality, která jí byla přiznávána, díky, pane profesore!

Jistě by se o profesionálním životě profesora Petráška daly sepsat dlouhé texty. Je však nutné také připomenout, že ho životem provázela milovaná paní Drahuška, jeho syn Ing. Vít Petrášek se nevěnoval medicíně, ale oboru technickému, nyní má i milovaná vnoučata Jana a Annu, oba mu dělají radost úspěšným studiem. Nesmírně rád má Třeboň a okolí, vrací se tam dodnes pravidelně a nikdy nezapomene poslat tradiční pozdrav – pohlednici.

Pro nás, dříve mladší generaci lékařů, které profesor Jan Petrášek na III. interní klinice vychovával, zůstane vždy jako přísný učitel, s obrovsky širokými znalostmi, přicházející na vizitu pečlivě připraven a nekompromisně kritický při neznalosti toho, co se přece musí umět. Výhodou bylo, že nás při tom hodně naučil a řada z jeho žáků si to pak nesla celým profesionálním životem.

Takže, pane profesore, velký dík, ať jste zdravý a ještě s Vámi užijeme další chvíle poučení a radosti z toho, že jste s námi.

Michael Aschermann, Jaromír Hradec